

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 11.4.2018
COM(2018) 176 final

ANNEX

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложението за решение на Съвета

**за подписването, от името на Европейския съюз, на Споразумението между
Европейския съюз и Федеративна република Бразилия за изменение на
Споразумението между Европейския съюз и Федеративна република Бразилия
относно премахването на визите за краткосрочно пребиваване за притежателите
на дипломатически, служебни или официални паспорти**

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПОРАЗУМЕНИЕ

между Европейския съюз и Федеративна република Бразилия за изменение на Споразумението между Европейския съюз и Федеративна република Бразилия относно премахването на визите за краткосрочно пребиваване за притежателите на дипломатически, служебни или официални паспорти

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ,

от една страна, и

ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА БРАЗИЛИЯ (наричана по-долу „Бразилия“),

от друга страна,

заедно наричани по-нататък „договарящите се страни“,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД Споразумението между Европейския съюз и Федеративна република Бразилия относно премахването на визите за краткосрочно пребиваване за притежателите на дипломатически, служебни или официални паспорти (наричано по-нататък „споразумението“), което влезе в сила на 1 април 2011 г.,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че Споразумението действа в полза на гражданите на договарящите се страни, които притежават дипломатически, служебни или официални паспорти,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД, че определението за краткосрочно пребиваване, предвидено в Споразумението (три месеца в продължение на шестмесечен период след датата на първото влизане) не е достатъчно точно и по-специално, че формулировката „датата на първото влизане“ може да породи неясноти и въпроси,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че с Регламент (ЕС) № 610/2013 от 26 юни 2013 г. бяха въведени хоризонтални промени в достиженията на вътрешното право на ЕС в областта на визите и границите и краткосрочното пребиваване бе определено на „90 дни в рамките на всеки 180-дневен период“,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД, че Системата за влизане/излизане, която предстои да бъде създадена от Европейския съюз, изисква използването на еднакво и ясно определение за краткосрочно пребиваване, което е приложимо за всички граждани на трети държави,

КАТО ЖЕЛАЯТ да гарантират плавен поток на пътниците на гранично-пропускателните пунктове на договарящите се страни,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие и Протокола относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз, приложени към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, и като потвърждават, че разпоредбите на настоящото споразумение не се прилагат по отношение на Обединеното кралство и Ирландия,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Споразумението се изменя в съответствие с разпоредбите на настоящия член:

- (1) В член 1 думите „три месеца в продължение на шестмесечен период“ се заменят с думите „90 дни в рамките на всеки 180-дневен период“.
- (2) Член 4, параграф 1 се заменя със следното:
„Гражданите на Съюза, които притежават валиден дипломатически, служебен или официален паспорт, могат да пребивават на територията на Бразилия за период до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни.“
- (3) Член 4, параграф 2 се заменя със следното:
„Гражданите на Бразилия, които притежават валиден дипломатически, служебен или официален паспорт, могат да останат на територията на държавите членки, прилагащи изцяло достиженията на правото от Шенген, за период до 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. Този срок се изчислява независимо от пребиваването в държава членка, която все още не прилага изцяло достиженията на правото от Шенген.
Гражданите на Бразилия, които притежават валиден дипломатически, служебен или официален паспорт, могат да пребивават за максимален срок от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период на територията на всяка от държавите членки, които все още не прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген, независимо от продължителността на пребиваването, изчислена за територията на държавите членки, които прилагат изцяло достиженията на правото от Шенген.“
- (4) В член 4, параграф 3 думите „три месеца“ се заменят с думите „90 дни“.
- (5) Последното изречение в член 8, параграф 4 се заменя със следното:
„Договарящата се страна, която временно е спряла изпълнението на настоящото Споразумение, незабавно информира другата договаряща се страна, ако причините за това спиране отпаднат, и възобновява изпълнението.“

Член 2

Настоящото споразумение се ратифицира или одобрява от договарящите се страни в съответствие с техните съответни вътрешни процедури и влиза в сила на първия ден от шестия месец след датата, на която последната договаряща се страна уведоми другата за приключването на горепосочените процедури.

Съставено в [...] на [...] ден от месец [...] на две хиляди и седемнадесета година в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език, като текстовете на всички езици са еднакво автентични.

За Европейския съюз

За Федеративна република Бразилия

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ, ОТНАСЯЩА СЕ ДО ИСЛАНДИЯ, НОРВЕГИЯ, ШВЕЙЦАРИЯ И ЛИХТЕНЩАЙН

Желателно е властите на Норвегия, Исландия, Швейцария и Лихтенщайн, от една страна, и на Бразилия, от друга страна, незабавно да изменят съществуващите двустранни споразумения за премахване на визите за краткосрочно пребиваване за притежателите на дипломатически, служебни или официални паспорти в съответствие с условията на настоящото споразумение.

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ ОТНОСНО ТЪЛКУВАНЕТО НА 90 ДНИ В РАМКИТЕ НА ВСЕКИ 180-ДНЕВЕН ПЕРИОД

Договарящите се страни приемат, че максималният срок от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период, предвиден в член 4 от Споразумението, означава или непрекъснато посещение, или няколко последователни посещения, чиято продължителност не надвишава общо 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период.

Понятието „всеки“ предполага прилагането на „подвижен“ референтен период от 180 дни, като се гледа назад всеки ден от престоя за последния период от 180 дни, за да се провери дали продължава да бъде изпълнявано изискването за 90 дни в рамките на всеки период от 180 дни. Наред с другото това означава, че липсата на непрекъснат период от 90 дни позволява нов престой до 90 дни.
